

ΑΠΟΦΑΣΗ 124/2014
ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
(τακτική διαδικασία)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Ελένη Ρόκκου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Μαρία Κορυφίδου, Πρωτοδίκη, Παρασκευή Στεφανίδου, Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια, και από τη Γραμματέα, Ευμορφία Δέλλιου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 29η Ιανουαρίου 2014, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ : 1. Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (Σαπφούς 10) και εκπροσωπείται νόμιμα, 2. Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ – ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (Πατησίων 130) και εκπροσωπείται νόμιμα και 3. Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής (Αριστοτέλους 65) και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν διά του πληρεξούσιου δικηγόρου τους

που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ :

κατοίκου

ιδιοκτήτριας του παραλιακού μπαρ η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της,
(ΑΜΔΣΘ 4204) που κατέθεσε προτάσεις.

ΟΙ ΕΝΑΓΟΝΤΕΣ με την από 06.02.2009 αγωγή τους, που απευθύνεται στο Δικαστήριο αυτό και έχει κατατεθεί νόμιμα την 23.02.2009 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 208/64/2009, προσδιορίσθηκε δε για τη δικάσιμο της 03.02.2010 και μετά από διαδοχικές αναβολές για τη δικάσιμο της 19.05.2010,

της 16.03.2011, της 11.01.2012, της 20.02.2013 και τελικά για τη δικάσμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, ζητούν να γίνει δεκτή για όσους λόγους επικαλούνται σ' αυτήν.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ικαν επεκτίμηση Με την κρινόμενη αγωγή οι ενάγοντες εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί *επηγέριας* διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, και έχουν συσταθεί *το φέρνονται νόμιμα* κατά το άρθρ. 54 §4 του ν. 2121/1993 και συγκεκριμένα ο πρώτος για *την παραγωγή* τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και η τρίτη για *την παραγωγή* δισκογραφικές εταιρίες – παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις *διευρυτέρων* προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ *δρογμού* των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρ. 49 του *ρολειμου εγγρήσης* ίδιου νόμου. Ότι συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευσή του στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες. Ότι κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και την εναγόμενη, η οποία διατηρεί και *εκμεταλλεύεται* επιχείρηση που λειτουργεί κατά τους μήνες Μάιο έως και Σεπτέμβριο, ως παραλιακό μπαρ, στις με το διακριτικό τίτλο σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους, πλην όμως η τελευταία είναι αδιάφορη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρόλο που χρησιμοποιεί το ενδεικτικά αναφερόμενο μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών των εναγόντων, που είναι οι μόνοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί των ως άνω δικαιούχων. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητούν: α) να καθοριστεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η

2 *1*

εναγόμενη, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημά της σε καθημέρινή βάση, κατά τα έτη 2004 έως και 2008, σε ποσοστό 10% επί των ακαθάριστων εσόδων της, το οποίο όμως να μην είναι λιγότερο, σύμφωνα με την επιφάνεια του καταστήματός της (600 τ.μ.) και τη διάρκεια λειτουργίας του (5 μήνες το χρόνο από τον Μάιο έως και το Σεπτέμβριο, καθημερινά από τις 10:00 π.μ. έως τις 4:00 π.μ. τουλάχιστον) από το συνολικό ποσό των 18.000 ευρώ, πλέον ΦΠΑ ύψους 19%, δηλαδή από το συνολικό ποσό των 21.420 ευρώ, β) να κατανεμηθεί το ποσό της αιτούμενης ενιαίας εύλογης αμοιβής μεταξύ των εναγόντων κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά, γ) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει σε έκαστο εξ αυτών (εναγόντων) το αιτούμενο ποσό, κατά τα αναφερόμενα ποσοστά, με το νόμιμο τόκο από τη λήξη λειτουργίας του καταστήματος κάθε έτους, άλλως από την επίδοση της αγωγής, δ) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να τους προσκομίσει φωτοαντίγραφα των εκκαθαριστικών σημειωμάτων της των ετών 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008, όπως επίσης και καταλόγους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ως άνω έτη και να συνεχίζει ανά μήνα να τους προσκομίζει κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί. Τέλος, ζητούν να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγόμενη στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή, για το αντικείμενο της οποίας καταβλήθηκε το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις ανάλογες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. τα υπ' αριθμ. 372783, 372782, 372781, 372780, 567545, 224800, 224798, 224799 αγωγόσημα με τα επικολλημένα σ' αυτά χαρτόσημα υπέρ Ταμείου Νομικών και ΕΤΑΑ ΤΑΝ), αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρ. 49 §1εδ. ε` του Ν.2121/1993, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει και 2 §1 της κυρωθείσας από τον Ν. 2054/1992 Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης της 26.10.1961, 14 §2 και 18 αρ. 1 ΚΠολΔ, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής και 22 ΚΠολΔ), για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία και είναι αρκούντως ορισμένη, διότι από τη διάταξη της § 2 του άρθρ. 55 του ν.

2121/1993 και ιδίως από την περιεχόμενη σ' αυτήν φράση «όλων των έργων για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα», δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα, ότι ο νόμος απαιτεί για το ορισμένο της σχετικής αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης την εξαντλητική και μάλιστα, την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβασθεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επιμέρους στοιχείων και λεπτομερειών των σχετιζόμενων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς.

και εγείνεται με την ημερησία της σημείωσης της σημείωσης

Κατά συνέπεια πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά, αλλά και νομιμοποιητικά τελικά παρά τα όσα αντίθετα ισχυρίζεται η εναγόμενη (Εφθεσ 843/2010 ΝΟΜΟΣ, θήρα Φ Αριθμ. ΕφΑθ 6252/2004 ΔΕΕ 2005.425, ΜΠρΚεφαλ 5/2014 ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΚος Ρομένης Αριθμ. 284/2011 και σημείωμα Κων. Κυπρούλη ΔΙΜΕΕ 2011.376, ΜΠρΘεσ Σελίνη Ράδουνος 25197/2008 ΝΟΜΟΣ). Επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφό της, ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και, το πολύ, η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνισης της επιμέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού σύμφωνα με τη διάταξη β' του προαναφερόμενου άρθρου του ν. 2121/1993 οι ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν δικαστικώς ή εξωδικώς στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται επομένως να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους

3 ο φύλλο της υπ' αριθμ. 424/2014 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής

δικαιούχους, ημεδαπούς ή αλλοδαπούς (Εφθεσ 2187/2008 αδημ.). Αόριστο
όμως και ως εκ τούτου απορριπτέο είναι το αίτημα περί καθορισμού της
εύλογης και ενιαίας αμοιβής σε ποσοστό 10% επί των ακαθάριστων εσόδων
του εναγομένης, δεδομένου ότι τα έσοδα αυτά δεν προσδιορίζονται στο
δικόγραφο της αγωγής. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις
διατάξεις των άρθρ. 2, 3, 4, 5, 7, 10 και 12 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης
(Ν. 2054/1992), 46 §3 εδ. β' και 5 εδ.β', 47, 49 §§ 1, 2 και 3, 52, 55, 56 §§1, 2,
3 εδ. ε', στ', ζ' και 4, 58 και 67 §4 του Ν. 2121/1993, όπως αντός
τροποποιήθηκε και ισχύει, 346, 901 επ. ΑΚ, 450 επ., 907, 908, 176 και 191 §2
ΚΠολΔ, πλην των ακόλουθων αιτημάτων: α) του αιτήματος περί παράδοσης εκ
μέρους του εναγομένου καταλόγου του μουσικού ρεπερτορίου, που θα
χρησιμοποιεί στο μέλλον, καθόσον η υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των
χρηστών τέτοιου καταλόγου σύμφωνα με το άρθρ. 56 §4 του Ν. 2121/1993
έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση διανομών των εισπραττομένων αμοιβών
κατ' άρθρ. 55 και προϋποθέτει την δημόσια εκτέλεση έργων, η στο μέλλον
όμως δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκ μέρους των χρηστών είναι
γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο και συνεπώς δεν έχει γεννηθεί η υποχρέωσή
τους για παράδοση του σχετικού καταλόγου ώστε να συντρέχει περίπτωση
εξαναγκασμού τους προς εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής (ΠολΠρΘεσ
3953/2008, ΠΠρΘεσ 10947/2008 ό.π.) και β) του αιτήματος περί επιδίκασης
τόκων από την επομένη της λήξεως λειτουργίας του καταστήματος κάθε έτος
από τα αναφερόμενα στην αγωγή, το οποίο είναι μη νόμιμο και ως εκ τούτου
απορριπτέο, καθόσον οι ενάγοντες δεν επικαλούνται ότι πριν την επίδοση της
κρινόμενης αγωγής έλαβε χώρα δικαστική ή εξώδικη όχληση της εναγομένης
προς καταβολή της αμοιβής που αναλογεί σε καθένα από τα επίδικα έτη, ώστε
να καταστεί αυτή υπερήμερη και να οφείλει έκτοτε τόκους υπερημερίας
(Εφθεσ 929/2010, ΕφΑθ 915/2010 ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΘεσ 10947/2008 ό.π.).
Συνεπώς, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί
περαιτέρω κατ' ουσίαν, ενώ σημειώνεται ότι, μετά την τροποποίηση της
διάταξης του άρθρ. 214^{Α'} ΚΠολΔ με το άρθρ. 19 Ν. 3994/2011, που
εφαρμόζεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 72 §3 του ίδιου νόμου και στις

αγωγές που ασκήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος (25.07.2011) αυτού και δεν έχουν ακόμη συζητηθεί, όπως η ένδικη, ως εκ περισσού προσκομίζεται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο των εναγόντων η από 08.05.2009, δήλωσή του περί αποτυχίας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς, αφού σύμφωνα με την ως άνω διάταξη πλέον, ως ισχύει, η απόπειρα συμβιβασμού, μετά την εκκρεμοδικία, είναι δυνητική και η παράλειψή της ή η μη προσκομιδή σχετικής βεβαίωσης περί του αποτελέσματος αυτής, δεν καθιστά απαράδεκτη τη συζήτηση.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων, που εξετάσθηκαν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά συνεδρίασης αυτού του Δικαστηρίου και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και

Και επειδή η ει- προσκομίζουν, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη ως αυτοτελή συγγραφές και ποσογραφίες αποδεικτικά μέσα και άλλα ως δικαστικά τεκμήρια, πλην των δύο φωτογραφιών, τις οποίες επικαλούνται και προσκομίζουν απαραδέκτως οι ταπετσιές ενάγοντες με την προσθήκη που κατέθεσαν μετά τη συζήτηση της υπόθεσης θεωρείται από στην προθεσμία του άρθρ. 237 §4 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι η εν λόγω διάταξη παρέχει δυνατότητα αξιολόγησης μόνο των αποδείξεων στο ακροατήριο, μέσα στην προθεσμία του άρθρ. 237 §4 ΚΠολΔ, δεδομένου και αντίκρουστης των ισχυρισμών που προβλήθηκαν οψίμως κατ' άρθρ. 269 §2 ΚΠολΔ, όχι όμως και επίκλησης και προσκομιδής νέων αποδεικτικών μέσων, τα οποία, στην αντίθετη περίπτωση, δεν θα είχε δυνατότητα ο αντίδικος να αντικρούσει και να σχολιάσει, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Οι ενάγοντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρ. 54 § 4 του Ν 2121/1993 «για την πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», συγκεκριμένα δε ο πρώτος από τους ενάγοντες για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές-ερμηνευτές και η τρίτη για τις δισκογραφικές εταιρίες-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρ. 49 του ίδιου νόμου. Επομένως, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται, κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρ. 55 §2 και 58 του

N.2121/1993 να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζουν τους πίνακες των μελών τους και δηλώνουν ότι έχουν αυτή την εξουσία. Οι ενάγοντες νομιμοποιούνται ενεργητικά για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης της εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών δσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως ενδεικτικά με τον ελβετικό «SWISS PERFORM», το γερμανικό «GVL», το γαλλικό «SPEDIDAM», τον ισπανικό «AIE», το σουηδικό «SAMI», το ρουμανικό «CREDIDAM», τον ουγγρικό «EJI», το λιθουανικό «AGATA», το δανικό «GRAMMEX», τον ολλανδικό «NORMA», τον βέλγικό «MICROCAM», τον πολωνικό «STOART», τον εκπροσωπούντα βρετανούς και αμερικανούς καλλιτέχνες «RIGTHS AGENCY LTD» κ.α., με βάση τις οποίες νομιμοποιούνται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961, σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευση τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του N.2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Η ίδρυση των εναγόντων έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των

άρθρ. 54 - 57 του Ν.2121/1993, όπως ήδη προαναφέρθηκε, η λειτουργία δε καθενός από αυτούς, με τη σειρά που αναφέρονται στην κρινόμενη αγωγή, εγκρίθηκε αντιστοίχως με τις με αριθμούς 11083/5-12-1997, 11089/5-12-1997 και 11084/5-12-1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύθηκαν νόμιμα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ.1164/30-12-1997 τεύχος Β'), ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την § 4 του άρθρ. 54 του Ν.2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν και ενεργούν στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και την αντιπροσωπευτικότητα τους κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Γ.). Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους

και επειδή με συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν, σύμφωνα με την ίδια μετριοπαθή πορεία το άρθρ. 56 §3 του Ν. 2121/1993 στο κοινό με τη δημοσίευση του σε (3) τρεις διαφορετικές κεντρικές εφημερίδες «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» (15-9-2000), «Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» (14-9-2000) και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (14-9-2000), ρεθήσαν από την πρώτη στιγμή την δημόσια χρήση του αμοιβολόγιο, ενώ μέσα στο έτος 2003 οι ενάγοντες συνέταξαν από κοινού νέο αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν ομοίως στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-6-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003) και κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με τα αμοιβολόγια αυτά προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα κλαμπ, μπαρ κ.λ.π., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια της επιχείρησης. Έτσι, σύμφωνα με το δεύτερο από τους παραπάνω καταλόγους, για τα έτη 2004 έως 2008, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε στο 10% επί των ακαθάριστων εσόδων τους και σε ελάχιστο, για χώρους εμβαδού από 501 μέχρι 700 τετραγωνικά μέτρα, ποσό 3.600 ευρώ για λειτουργία από 1' έως 5 μήνες το καλοκαίρι. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και η εναγόμενη, η οποία διατηρεί και

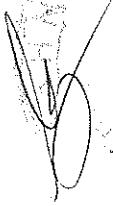
εκμεταλλεύεται επιχείρηση beach bar, με το διακριτικό τίτλο στο

τε έκταση 600 τ.μ., περίπου. Το γεγονός ότι η εναγόμενη, καθ' όλο το χρονικό διάστημα που ενδιαφέρει εν προκειμένω, ήταν εφοδιασμένη με άδεια άσκησης υπαίθριου πλανόδιου εμπορίου (κινητής καντίνας), δεν αναιρεί τα ανωτέρω, περί λειτουργίας επιχείρησης παραλιακού μπαρ. Αντίθετα μάλιστα αποδείχθηκε ότι αυτή, εκμεταλλευόμενη την ως άνω άδεια, επεξέτεινε την επιχείρησή της, θέτοντας σε λειτουργία, στην πραγματικότητα, κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος, χωρίς μάλιστα να είναι εφοδιασμένη με σχετική άδεια προς τούτο. Ειδικότερα, αφού τοποθέτησε μόνιμα την καντίνα της στη θέση

έμπροσθεν αυτής εγκατέστησε περίπτερο (κιόσκι) παραλιακού μπαρ, σταντ και χώρο ειδικά διαμορφωμένο για τον dj και τα μηχανήματα που ήταν απαραίτητα για να κατευθύνει ο τελευταίος την μουσική, η οποία προωθούνταν μέσω διάσπαρτων στο χώρο ηχείων σε όλη την έκταση των 600 τ.μ. περίπου, ενώ επιπλέον κατασκεύασε ξύλινο διάδρομο που οδηγούσε από την καντίνα στην αμμουδιά, καθώς και ξύλινα μονοπάτια επί της τελευταίας για την ευκολότερη πρόσβαση των λουόμενων πελατών της στις ευρισκόμενες εκεί ομπρέλες και ξαπλώστρες εκμετάλλευσης της ιδίας. Για τα ανωτέρω είναι σαφής και κατηγορηματική η κατάθεση της μάρτυρος των εναγόντων, η οποία έχει πλήρη αντίληψη της κατάστασης, καθώς έχει επισκεφθεί την επιχείρηση της εναγομένης περισσότερες φορές. Η κατάθεση αυτή δεν μπορεί να αναιρεθεί από την κατάθεση του μάρτυρα της εναγομένης, συζύγου της, σύμφωνα με την οποία (κατάθεση) η επιχείρηση με τις ξαπλώστρες έμπροσθεν της καντίνας της εναγομένης, είναι αυτοτελής και ανεξάρτητη και είναι αυτή που κάνει χρήση μουσικού ρεπερτορίου για τους πελάτες της. Ο ως άνω μάρτυρας κρίνεται παντελώς αναξιόπιστος, καθόσον αν και ρωτήθηκε επισταμένως περισσότερες φορές περί της ταυτότητας, έστω και ενός εκ των επιχειρηματιών που κατά το επίδικο χρονικό διάστημα ή κατά τον τελευταίο πριν τη συζήτηση της αγωγής χρόνο ή καθ' οιονδήποτε χρόνο, μίσθωνε, πάντα κατά τους ισχυρισμούς του, την παραλία και είχε τοποθετήσει ξαπλώστρες, τούτος αδυνατούσε να δώσει οποιαδήποτε απάντηση. Ενόψει της

στενής συνεργασίας όμως που ο ίδιος ισχυρίζεται ότι είχαν, η αδυναμία αναφοράς έστω και ενός ονόματος κατά τη διάρκεια των δέκα τελευταίων ετών, κρίνεται αδικαιολόγητη. Άλλωστε, τα όσα ο ίδιος μάρτυρας κατέθεσε περί καθημερινής ή ανά τριήμερο μετακίνησης της καντίνας της εναγόμενης και περί του ότι στη συγκεκριμένη θέση εγκαθίσταται καθημερινά «όποια καντίνα προλάβει», αφενός δεν αντέχουν στη λογική και αφετέρου δεν συνδυάζονται με την ύπαρξη των σταθερών κατασκευών, οι οποίες λογικά προϋποθέτουν σταθερή και μόνιμη εγκατάσταση της συγκεκριμένης καντίνας στο συγκεκριμένο σημείο κατά τη διάρκεια των θερινών μηνών. Πέραν τούτων, κατά τα κοινώς γνωστά, οι επιχειρήσεις εκμετάλλευσης μόνο ομπρελών και ξαπλώστρων, οι οποίες δεν ανήκουν σε επιχειρηματίες καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, δεν διαθέτουν ούτε d.j., ούτε τον κατάλληλο μηχανικό εξοπλισμό, ούτε ηχεία, που άλλωστε προϋποθέτουν δυνατότητα παροχής ρεύματος, την οποία τούτες δεν έχουν. Οι αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων που επικαλείται και προσκομίζει η εναγόμενη, βάσει των οποίων τούτη κρίθηκε αθώα για το αδίκημα της ίδρυσης και λειτουργίας καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος, πέραν του ότι δεν δεσμεύουν το παρόν Δικαστήριο, παρά εκτιμώνται ως δικαστικά τεκμήρια από αυτό, δεν αφορούν το επίδικο χρονικό διάστημα, δηλαδή τα έτη 2004 έως και 2008, παρά τα έτη 2000 έως και 2002. Μόνο η υπ' αριθμ. 502/2007 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Κασσάνδρας εμπίπτει στο επίδικο χρονικό διάστημα. Με την τελευταία, η εναγόμενη κρίθηκε αθώα για το αδίκημα της τροποποίησης των υγειονομικών δρων του νόμιμα λειτουργούντος καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος – καντίνας δίχως άδεια, που φερόταν ότι τελέσθηκε την 02.07.2006. Όπως όμως προκύπτει από το ίδιο το κατηγορητήριο, βάσει του οποίου εκδόθηκε η απόφαση αυτή, η εναγόμενη, είχε στο μεταξύ πράγματι εκδώσει άδεια ίδρυσης και λειτουργίας καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος, την ύπαρξη του οποίου εν προκειμένω αρνείται, ενώ επιπλέον κατά την έκδοση της απόφασης, λήφθηκε υπόψη η (αναγνωστέα) έκθεση σύλληψης και βεβαίωσης πλημμελήματος επ' αυτοφώρω, όχι όμως και σχετική κατάθεση μάρτυρα κατηγορίας αφού τέτοιος

και εηειη η
ερη μηθα βι
κε ογη φερη
της ενελεη
λεγενελεμα
θεωρειαι
γυνηρεζρο
γρωγονια
εγενι ρειμου.

δεν εμπεριέχετο σ' αυτό. Η επιχείρηση αυτή σε καθημερινή βάση κατά τους μήνες από Μάιο έως και Σεπτέμβριο των ετών 2004 έως και 2008, καθ' όλες τις ώρες λειτουργίας της, δηλαδή από 10:00 π.μ. έως 04:00 π.μ. χρησιμοποιούσε μουσικό ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο, των ενδεικτικά αναφερομένων μελών των εναγόντων, η χρήση του οποίου ήταν απολύτως απαραίτητη για την άσκηση του είδους της επιχείρησής της, έστω και εποχιακού χαρακτήρα, καθώς και για την προσέλκυση και την ψυχαγωγία των πελατών της. Με τα δεδομένα αυτά το Δικαστήριο κρίνει ότι η εύλογη αμοιβή των μελών των εναγόντων, όπως αυτή προσδιορίστηκε με τα προαναφερόμενα αμοιβολόγια για τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 για την περίπτωση της ως άνω επιχείρησης της εναγομένης, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι αυτή ήδη καταβάλλεται χωρίς οποιαδήποτε αντίρρηση από μεγάλο αριθμό χρηστών, που εκμεταλλεύονται παρόμοιες επιχειρήσεις ανάλογης επιφάνειας, είναι η ελάχιστη που αυτοί (ενάγοντες) θα μπορούσαν να αξιώσουν, σύμφωνα με το νόμο, από την εναγόμενη, για την από μέρους της χρήση υλικών φορέων ήχου στην παραπάνω επιχείρησή της, με την οποία προσελκύει και ψυχαγωγεί την πελατεία της αυξάνοντας με τον τρόπο αυτό, δηλαδή με την εκμετάλλευση των «εισφορών» των μελών των εναγόντων, τα έσοδά της και περιορίζοντας παράλληλα τα έξοδά της, τα οποία θα ήταν πολύ μεγαλύτερα αν στη θέση του μουσικού ρεπερτορίου, το οποίο μετέδιδε καθημερινά από υλικούς φορείς ήχου, απασχολούσε σε ζωντανή μετάδοση τραγουδιστές και ορχήστρα. Παρά το γεγονός όμως ότι η εναγόμενη λειτούργησε την παραπάνω επιχείρησή της κατά τα έτη 2004 -2008 με χρήση μουσικού ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου και οχλήθηκε επανειλημμένα, άδιαφόρησε σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης για τον καθορισμό και καταβολή της προαναφερθείσας εύλογης αμοιβής. Η εύλογη αυτή αμοιβή πρέπει, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, να ορισθεί εν προκειμένῳ για καθένα από τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 στο ποσό των 3.600 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 19%, ύψους 684 ευρώ, δηλαδή στο ποσό των 4.284 ευρώ για κάθε έτος, και συνολικά στο ποσό των 21.420 (4.284×5) ευρώ, συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α.. Επίσης, η εναγόμενη έχει υποχρέωση, κατά το νόμο (άρθρ. 56 §4 του Ν. 2121/1993), να

παραδόσει στους ενάγοντες και μάλιστα χωρίς καμιά καθυστέρηση, τους καταλόγους μουσικού ρεπερτορίου πών χρησιμοποίησε κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, και συγκεκριμένα για τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, κατά το μέρος που η αγωγή κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να καθοριστεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η εναγόμενη στους ενάγοντες για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε στην επιχείρηση της κατά τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 στο ποσό των 4.284 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. για κάθε έτος και σε ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής υπέρ του αιτούντος φορέα των παραγωγών, 25% υπέρ του αιτούντος φορέα των μουσικών και 25% **και επειδή** υπέρ του αιτούντος φορέα τραγουδιστών, να υποχρεωθεί δε η εναγόμενη να **επιχειρεί** καταβάλει στους ενάγοντες την ανωτέρω καθορισθείσα αμοιβή με το νόμιμο **τρόπο** τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής. Περαιτέρω, δεν αποδείχθηκε **ότι** η καθυστέρηση στην εκτέλεση της απόφασης θα επιφέρει βλάβη στους **ενάγοντες**, ούτε ότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, και συνεπώς **θεωρείται** ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση της απόφασης θα επιφέρει βλάβη στους **ενάγοντες**, ούτε ότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, και συνεπώς **πρέπει** να απορρίφθεί ως κατ' ουσία αβάσιμο το αίτημά τους περί κήρυξης της **απόφασης** προσωρινά εκτελεστής ως προς τη διάταξη που αφορά την **καταβολή** της αμοιβής. Τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων πρέπει, να επιβληθούν σε βάρος της εναγόμενης λόγω της ήπτας της (άρθρ. 176, 191 §2 ΚΠοΔΔ), σύμφωνα με όσα ορίζονται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμολία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό, τι στο σκεπτικό κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγόμενη στην επιχείρησή της για τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 στο συνολικό ποσό των είκοσι ενός χιλιάδων τετρακοσίων είκοσι (21.420) ευρώ.

Το φύλλο της υπ' αριθμ. 124 /2014 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις ενάγοντες, ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής υπέρ του ενάγοντος φορέα των παραγωγών (τρίτη ενάγουσα) και κατά το υπόλοιπο 50%, ποσοστό 25% υπέρ του ενάγοντος φορέα των μουσικών (πρώτος ενάγων) και ποσοστό επίσης 25% υπέρ του ενάγοντος φορέα των τραγουδιστών (δεύτερος ενάγων).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στους ενάγοντες το ως άνω ποσό των είκοσι ενός χιλιάδων τετρακοσίων είκοσι (21.420) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένης της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να παραδώσει στους ενάγοντες καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε στην επιχείρησή της τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008,

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, το ύψος των οποίων καθορίζει στο ποσό των οκτακοσίων πενήντα ευρώ (850 €), σε βάρος της εναγομένης.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στον Πολύγυρο την 11η Νοεμβρίου 2014.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στον Πολύγυρο την 13-11-2014, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Πολύγυρος 13-11-2014

Η Γραμματέας

